

PHẬT THUYẾT ĐẠI THỪA BỒ-TÁT TẠNG CHÁNH PHÁP KINH QUYỂN 25

Phẩm 8: NHẪN NHỤC BA-LA-MẬT-ĐA (Phần 2)

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát Nhẫn nhục ba-la-mật-đa, tự thân phải nhẫn nhục rất ráo. Nếu còn có ngã tướng thì không phải là nhẫn nhục rất ráo. Vì sao? Vì nếu người khác giận dữ đến nhiều nã, Bồ-tát đều có thể nhẫn chịu, đối với tâm cảnh đều không thể được. Bồ-tát suy nghĩ như vậy: Người nào giận dữ? Người nào nhẫn chịu? Ở trong pháp số sao gọi là mắt có giận dữ? Lại nữa quán xét thập nhị xứ nhẫn nhục cũng không thể được, lần lượt hiểu rõ các tướng hữu tình đều không thể được, vì nhẫn nhục này không phải thật rất ráo, cho đến danh tự nhẫn nhục cũng như tiếng vang trong hang trống, đó gọi là khổ, không, vô thường, vô ngã. Đối với nhẫn nhục phải hiểu như vậy.

Lại nữa, nhẫn nhục này cũng không phải rất ráo. Nghĩa là còn thấy rằng đối với pháp này ta không điên đảo, thấy thế tức là điên đảo. Đối với hạnh nhẫn nhục khởi tướng cao thấp.

Lại nữa, nhẫn nhục này không phải thật rất ráo. Nghĩa là còn chấp rằng đối với pháp này ta có thể giải thoát. Chấp như thế tức là không phải giải thoát, không tương ứng với hạnh nhẫn nhục.

Lại nữa, hạnh nhẫn nhục này cũng không phải rất ráo. Nghĩa là đối với pháp này ta ở trong chánh đạo, nếu còn nghĩ như thế tức không phải chánh đạo, tức đối với nhẫn nhục còn sinh ra hai tướng.

Lại nữa, nhẫn nhục này không phải thật rất ráo. Nghĩa là đối với pháp không này thì có khả năng kham nhẫn, còn đối với kiến thì không thể kham nhẫn, đối với Vô tướng có thể kham nhẫn, đối với hữu tướng không thể kham nhẫn, đối với Vô nguyện, vô cầu đều có

thể nhẫn chịu, đối với có nguyện có cầu không thể kham nhẫn; hoặc đối với không tích tập phan duyên không thể kham nhẫn, hoặc có tích tập phan duyên nhưng không thể kham nhẫn, hoặc đối với phiền não tận có thể nhẫn chịu, đối với phiền não không thể kham nhẫn; lại đối với thiện có thể nhẫn chịu, đối với bất thiện không thể kham nhẫn; hoặc đối với không lỗi lầm có thể nhẫn chịu, đối với lỗi lầm không thể kham nhẫn; đối với pháp vô lậu có thể nhẫn chịu, đối với pháp hữu lậu không thể kham nhẫn; hoặc đối với pháp xuất thế gian có thể nhẫn chịu, đối với pháp thế gian không thể kham nhẫn; đối với pháp thanh tịnh có thể nhẫn chịu, đối với pháp tạp nhiễm không thể kham nhẫn; hoặc đối với pháp Niết-bàn có thể nhẫn chịu, đối với pháp sinh tử không thể kham nhẫn. Các pháp nhẫn nhục này còn có đối trị nên không phải thật rốt ráo.

Sao gọi là nhẫn nhục rốt ráo? Nếu có thể tùy thuận tánh không, đối với cái thấy, hay không thấy thì không phải có cũng không phải không. Nếu có thể tùy thuận tánh Không, thì đối với có nguyện, có cầu và không nguyện không cầu, cũng thấy không phải có, không phải không. Nếu có thể tùy thuận tánh Không, thì đối với tích tập phan duyên không phải có không phải không. Nếu có thể tùy thuận tánh không, đối với pháp thanh tịnh và tạp nhiễm, không phải có không phải không. Nếu có thể tùy thuận tánh không, thì đối với pháp thiện hay bất thiện, không phải có không phải không. Nếu có thể tùy thuận tánh không thì đối với lỗi lầm và không lỗi lầm, không phải có không phải không. Nếu có thể tùy thuận tánh không thì đối với các hành và pháp Niết-bàn không phải có không phải không. Đây gọi là nhẫn nhục rốt ráo. Vì sao? Vì các pháp quá khứ, hiện tại, vị lai đều không sinh, các duyên vô tận, nhẫn nhục vô tận. Nếu đối với pháp này không phải hữu vi, không phải vô vi, cũng không phải hòa hợp, cũng không tăng giảm, cũng không thành hoại, cũng không phải người làm, cũng không phải người nuôi dưỡng, vì nó không sinh, là vô tận. Đây gọi là nhẫn nhục chân thật.

Này Xá-lợi Tử! Bồ-tát thực hành hạnh như vậy thì gọi là các Đại Bồ-tát Nhẫn nhục ba-la-mật-đa. Nếu Đại Bồ-tát ấy có thể thực hành hạnh tương ứng của Bồ-tát, thì tất cả ma vương và quyến thuộc

của ma, làm các việc ma, tranh cãi đều không lộ diện. Đây gọi là Đại Bồ-tát thành tựu Nhẫn nhục ba-la-mật-đa tối thượng.

M

Phẩm 9: TINH TẤN BA-LA-MẬT-ĐA (Phần 1)

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Sao gọi là Đại Bồ-tát Tinh tấn ba-la-mật-đa? Bồ-tát tu hạnh tương ứng Tinh tấn ba-la-mật-đa, trước hết khiến cho việc ma ẩn mất không hiện, kế đến là không thoái lui, đầy đủ tinh tấn dũng mãnh, không tiếc thân mạng, hùng dũng kiên cố, chí cầu tu tập. Văn chánh pháp Bồ-tát tạng này, nếu ai có thể biên chép, thọ trì, lắng nghe, đọc tụng, giải thích nghĩa thú, trình bày cho mọi người, Đại Bồ-tát đối với các Khế kinh cũng hướng dẫn dạy dỗ cho mọi người lắng nghe, biên chép, thọ trì, đọc tụng, truyền bá cho mọi người.

Này Xá-lợi Tử! Ví như có người thực hành hạnh chân thật, cầm các loại khí trượng kim cương, chiến đấu với trăm ngàn người không có khiếp sợ, dũng mãnh chiến đấu với quân địch không tiếc thân mạng. Đại Bồ-tát thực hành hạnh tinh tấn cũng như vậy, phải kiên cố phát khởi tinh tấn tối thượng, chí cầu chánh pháp Bồ-tát tạng chưa từng xả bỏ, phát khởi giải hạnh thù thắng, tinh tấn không thoái lui.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Nếu Đại Bồ-tát thực hành hạnh tinh tấn kiên cố, không tiếc thân mạng, trong tam thiên đại thiên thế giới, các loài thuộc noãn sinh, thai sinh, thấp sinh, hóa sinh, có sắc, không sắc, có tướng, không tướng, không phải có tướng, không phải không tướng, cho đến các loài nằm trong số hữu tình, trong một sát-na, một lap-phược, một mâu-hô-lật-đa, như vậy lần lượt đủ một kiếp rồi, từ xưa đến nay chưa từng thọ sinh, nay mới thọ sinh làm được thân người, phải nên tinh tấn đọc tụng, thọ trì cho đến diễn nói cho mọi người, khiến người khác thọ trì.

Này Xá-lợi Tử! Nay ta nói thí dụ để làm sáng tỏ nghĩa trên. Ví như có người thực hành hạnh chân chánh, cầm kiếm bén chế ngự ác hữu, chém đứt thân mạng toàn thắng trở về.

Này Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát cũng như vậy, nhất tâm phát khởi, tinh tấn dũng mãnh, tâm không sợ hãi, luôn thọ trì chánh pháp Bồ-tát tạng.

Này Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát có thể đầy đủ hạnh tinh tấn không thoái chuyển, lại có thể mau chóng đầy đủ vô lượng sức tinh tấn như: tinh tấn dũng mãnh, trì giới dũng mãnh, nhẫn nhục dũng mãnh, tinh tấn dũng mãnh, Tam-ma-địa dũng mãnh, tuệ thù thắng dũng mãnh, hạnh thù thắng dũng mãnh.

Này Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát tuy có thể khởi những hạnh dũng mãnh như vậy, nhưng chưa bao giờ có một niệm khởi ý giết hại; không phải như bạn ác hề khởi tâm dũng mãnh là giết hại.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Ta cho rằng Đại Bồ-tát này cũng như Phạm vương, như trời Đế Thích, như núi Diệu cao, không thể lay động; có đại Từ, đại Bi và thiện giải thù thắng, lại còn có khả năng thông đạt địa không thoái chuyển cảnh giới thần thông, khéo biết các tâm hạnh của hữu tình, tâm như đại địa tất cả bình đẳng, như nước, lửa, gió và hư không tâm đều bình đẳng, lại có khả năng trừ diệt tất cả lỗi lầm tham sân si.

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Ví như đem hết bảy báu trong hằng hà sa số thế giới để bố thí, nhưng không bằng Đại Bồ-tát nghe chánh pháp Đại thừa Bồ-tát tạng, tinh tấn tư duy, lại có khả năng tu hành chứng đắc quả Chánh đẳng Chánh giác. Các Đại Bồ-tát phải nên vắng lặng suy nghĩ tu học như vậy.

Này Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát có thể tùy thuận tu học hạnh rộng lớn như vậy thì nhất định đạt được thiện căn to lớn viên mãn vô lượng. Do nghe hạnh Tinh tấn ba-la-mật-đa như vậy, nên có thể thành tựu quả thù thắng vi diệu. Vì sao? Vì có tâm ham thích nên nhất định thành Chánh đẳng Chánh giác.

Này Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát đối với chánh pháp Bồ-tát tạng lắng nghe, đọc tụng, biên chép, thọ trì và diễn nói cho mọi người phải nên phát khởi tinh tấn dũng mãnh như vậy, kiên cố lần lượt vượt qua các hiểm nạn không biết lao khổ.

Sao gọi là khó vượt qua mà có thể vượt qua? Nghĩa là hướng đến Niết-bàn vi diệu, khiến cho ma Ba-tuần không tìm được sơ hở.

Đây gọi là Bồ-tát chánh sĩ tu hạnh tương ứng, dững mãnh tinh tấn vì cầu đạo tam thừa Niết-bàn như vậy. Trong ba đường ác, khiến các hữu tình đoạn trừ các pháp tạp nhiễm, phải nên đa văn tu tập trì giới nhẫn nhục, các Ba-la-mật-đa và mong cầu xuất ly. Nếu có hữu tình tạo nghiệp bất thiện, lại thêm biếng nhác, thì Bồ-tát nên sinh lòng thương xót, khiến chúng phát tinh tấn dững mãnh.

Này Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát có trí tuệ tăng trưởng thù thắng thì đối với hữu tình biếng nhác phải nên xa lìa, còn đối với hữu tình tinh tấn nên ở chung. Vì sao? Vì Bồ-tát chỉ mong cầu Niết-bàn tối thượng giải thoát thanh tịnh đệ nhất.

Này Xá-lợi Tử! Lại nữa, Đại Bồ-tát khi thực hành Tinh tấn ba-la-mật-đa và cũng hướng dẫn tất cả hữu tình cùng thực hành. Bồ-tát còn có thể làm lợi lạc tất cả hữu tình, khéo nói chánh hạnh, khiến tất cả đều được giác ngộ và hướng dẫn hữu tình đi vào đạo vô thượng.

Khi ấy, Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Tinh tấn dững mãnh đều không ngại
Thường được tôn trọng không ai bằng
Đối với chánh pháp Bồ-tát tằng
Được xưng đại trí khéo giữ gìn
Suy nghĩ nghĩa chánh pháp tối thượng
Được môn trí tuệ chẳng nghĩ bàn
Lại đối chánh pháp cầu xuất ly
Sẽ được Như Lai thân thọ ký
Dững mãnh tu tập đại thắng tuệ
Ngồi cội Bồ-đề nghĩ chân chánh
Khiến bọn ma sợ hãi khuất phục
Do trì trí tuệ sức tinh tấn
Hiện khắp tất cả giới thanh tịnh
Học hết sự nghiệp ở thế gian
Lại hay lợi lạc các hữu tình
Đầy đủ tinh tấn không tổn giảm.*

Này Xá-lợi Tử! Sau khi ta diệt độ sau năm trăm năm, nếu có ai

thực hành hạnh này, hâm mộ thọ trì các Khế kinh, thì sẽ được tuệ thù thắng vô lượng phước đức, giàu có tôn nghiêm và được mười Lực, bốn Vô sở úy, bốn pháp Chánh đoạn, Từ, Bi, Hỷ, Xả, mười tám pháp Bất cộng của Như Lai, cho đến tất cả pháp Phật. Nói chung là hiểu rõ tất cả, tâm được thanh tịnh, trừ khử việc ma, khiến các hữu tình hết khổ sinh tử, hưởng đến đạo Niết-bàn, xả bỏ mọi cảnh trái thuận.

Này Xá-lợi Tử! Nếu lúc đó các loại hữu tình tương ứng với trí tuệ phương tiện khéo léo, mong cầu tiến đến Chánh đẳng Chánh giác, tu trì tịnh giới, ưa thích đa văn, tu tập các thiền định, tu hành sự nghiệp trí tuệ và thắng giải thoát, giải thoát tri kiến, tinh tấn cầu pháp Phật và ham thích làm lợi ích tất cả hữu tình, đoạn trừ tà kiến, thích cầu chánh kiến, thoát khỏi luân hồi, tu hành Thánh đạo, diễn nói chánh pháp, đồng thời phá các ma chướng, diệt trừ tham sân si, cắt đứt vô minh tối tăm khiến sinh tuệ sáng.

Này Xá-lợi Tử! Nếu ai có thể lắng nghe pháp này thì phát sinh tất cả căn lành, tích tập thành tựu tinh tấn tối thượng. Nếu ai có thể lắng nghe chánh pháp này thì ma không được tiện lợi, từ đó không còn sinh nghi hoặc đối với tất cả pháp Phật.

Này Xá-lợi Tử! Lúc đó, hữu tình phước lực đầy đủ, nội tâm chánh hạnh, sẽ được Chánh đẳng Chánh giác.

Lại nữa, hữu tình này, đối với các Khế kinh mà có thể lắng nghe đọc tụng, ham thích thọ trì trong tinh thần hoan hỷ, đối với chánh pháp Bồ-tát tạng mà thọ trì đọc tụng, tu hành thành tựu sinh tâm hoan hỷ cũng như vậy. Ta cho rằng người này đối với tất cả giáo pháp của Như Lai nhất định được thành tựu.

Giả như có người không chuyên chú đọc tụng, chỉ tạm đến lắng nghe, mà tác ý ham thích, sinh tâm hoan hỷ, cũng được tinh tấn kiên cố tối thượng đệ nhất; cho đến đối với chánh pháp Bồ-tát tạng hành tướng chân thật vi diệu, có thể đem một phần nhỏ diễn nói cho người khác.

Này Xá-lợi Tử! Ví như trong biển cả có trái cây chín muồi, đầy đủ sắc hương đang trôi nổi trên mặt nước. Có một người trượng phu thấy trái cây này, khởi thắng hạnh tinh tấn dũng mãnh bơi vào biển

cả, mặc dù sóng lớn dữ dội, nhưng người ấy không sợ nhận chìm, hai tay cố lấy cho bằng được trái cây ấy. Hoặc lấy một, hai, ba trái rồi thoát ra khỏi biển. Sau đó, đến một nơi vắng lặng, anh ta xem xét trái này rồi mới nếm thử vị của nó. Nếm xong anh ta nghĩ: “Xưa nay ta chưa từng biết đến trái cây này và cũng không biết sắc hương thơm ngon”; rồi lại nghĩ tiếp: “Ta nay phát đại dũng mãnh trở lại biển cả lấy lại quả ấy.” Nhưng khi anh ta đến nơi thì không còn thấy trái cây đâu nữa, mà chỉ thấy nước biển đập dữ dội. Thấy thế, anh ta sinh khổ não thoái lui suy nghĩ: “Trái cây này sắc hương thơm ngon thù thắng, thật rất thích, tại sao lúc trước ta không lấy cho nhiều!”

Này Xá-lợi Tử! Sau khi ta diệt độ năm trăm năm, lúc chánh pháp sắp diệt, nếu có hữu tình nào đối với các pháp bố thí, trì giới, thắng tuệ, tinh tấn mà ít có tin hiểu cũng lại như vậy. Vì lý do đó cho nên đối với các Khế kinh, mỗi khi lắng nghe khen ngợi, thọ trì, đọc tụng, diễn nói cho mọi người, cho đến bài kệ bốn câu, cũng đều bị ma Ba-tuần quấy nhiễu não hại, không thể kiến lập, nên thọ trì đọc tụng, phát tâm cúng dường, khen ngợi tán thán, do đó mà nên đều bị xả bỏ.

Lại nữa, có hữu tình ít lắng nghe, đọc tụng, thọ trì, ở chỗ vắng vẻ suy nghĩ tu tập, bị ma xen vào, cho nên đối với nhất thiết xứ đều bị thoái lui. Lúc đó hành giả than như vậy: “Khổ thay, khổ thay! Ta đối với pháp tối thượng của Như Lai bị giảm mất, chúng ta không còn lắng nghe thọ trì chánh pháp chân thật, cho đến thời gian mâu-hồ-lật-đa nhớ nghĩ Như Lai Chánh Đẳng Chánh Giác cũng không còn kịp nữa rồi!”

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Các Bí-sô bị ma quản lý nắm giữ, đối với các Khế kinh không thể lắng nghe đọc tụng. Lúc đó, ma Ba-tuần hiện ra trước đại chúng, hủy báng đủ điều, như nói: “Khế kinh này không phải là Phật nói, chỉ là văn trau chuốt hư giả của thế gian.”

Này Xá-lợi Tử! Trong đại chúng ấy có các Bí-sô nghe lời đó rồi, đối với nhất thiết xứ bị ma lực gia hại, nên không chịu lắng nghe.

Khi ấy, Đức Thế Tôn nói kệ rằng:

*Nếu người nghe chánh pháp này rồi
Khiến các chúng ma đều xa lìa
Đối với tất cả pháp của Phật
Nhất định tin hiểu trừ nghi hoặc
Nếu các hữu tình phước mỏng manh
Không thể lắng nghe chánh pháp này
Vì các hữu tình phước mỏng đó
Có nghe cũng không thể tin hiểu
Hoặc có người đầy đủ phước lực
Lắng nghe thọ trì sinh tin hiểu
Ít chịu lắng nghe chánh pháp này
Hay khiến tất cả các việc ma
Các hữu tình phước mỏng như vậy
Đối chánh pháp này không tin hiểu
Do không tin nên đọa đường ác
Cũng như người mù không thấy gì
Nếu người có đầy đủ phước lực
Tin hiểu sâu xa chánh pháp này
Do thâm tín nên sinh đường thiện
Nhanh chóng như sữa rơi xuống nước
Một loại hữu tình ít phước báo
Nghe pháp lần lượt sinh phiền não
Người ấy nhiều kiếp chịu khổ não
Vì ngu si nên không giải thoát
Đối Phật Bồ-đề đều xả bỏ
Mau chóng đọa vào trong đường ác.*

Này Xá-lợi Tử! Như Lai có pháp trí tuệ trong sáng. Xá-lợi Tử! Sau khi Như Lai diệt độ, chánh pháp sắp diệt, trong bốn chúng, có một hạng Bí-sô, Bí-sô-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di đối với các Khế kinh lắng nghe đọc tụng, ham thích thọ trì; hoặc có một hạng hữu tình nào đối với nhất thiết xứ không thể ham thích thọ trì đọc tụng, Như Lai biết rõ từng chi tiết của hữu tình ấy.

Lại nữa, các hữu tình nghe Khế kinh này rồi, phát khởi hạnh chân chánh như lý tu hành, sẽ được đầy đủ bốn pháp thanh tịnh trong sạch không chướng ngại:

1. Đạt được giới pháp Ba-la-mật-đa thanh tịnh trong sạch đầy đủ không chướng ngại.

2. Thường gặp Như Lai, thấy các tướng tốt thanh tịnh trong sạch đầy đủ không chướng ngại.

3. Được thấy Từ Thị Như Lai, đạt được pháp thanh tịnh trong sạch, đầy đủ không chướng ngại.

4. Đạt được các sức thiện căn tương ứng như lý, thanh tịnh trong sạch đầy đủ không chướng ngại.

Này Xá-lợi Tử! Sau khi ta diệt độ pháp sắp diệt rồi, đối với hạnh Đại thừa hành tướng như vậy, người nào tu hạnh tương ứng, phát khởi hạnh tinh tấn thù thắng, lại còn thọ trì đọc tụng Khế kinh, diễn nói cho mọi người, lần lượt lắng nghe. Khi ấy, hữu tình lại có mười thứ ma sự, người trí phải nên biết rõ, không nên tùy thuận với việc ma này, trái lại phải phát khởi tinh tấn dũng mãnh để thành tựu Phật sự. Sao gọi là mười thứ ma sự?

Này Xá-lợi Tử! Nếu có Bí-sô đối với các Khế kinh ham thích thọ trì đọc tụng. Lúc đó có ma Ba-tuần đến quấy nhiễu não hại. Đây là ma sự thứ nhất. Người trí nên biết rõ việc này không nên tùy thuận.

Này Xá-lợi Tử! Nếu có Bí-sô ham thích thọ trì đọc tụng Khế kinh. Lúc đó có ma Ba-tuần đến quấy phá nhiễu hại, khiến cho đôi mắt sinh ra các bệnh. Đây là ma sự thứ hai. Người trí nên biết rõ việc này không nên thoái lui.

Này Xá-lợi Tử! Nếu có Bí-sô ham thích thọ trì đọc tụng Khế kinh. Lúc đó có ma Ba-tuần đến quấy phá nhiễu hại, khiến các phần trên thân sinh các bệnh khổ. Đây là ma sự thứ ba. Người trí nên biết rõ việc này không nên thoái lui.

Này Xá-lợi Tử! Nếu có Bí-sô ham thích thọ trì đọc tụng Khế kinh, nhưng tâm còn tán loạn không thích thiền định. Đây là ma sự thứ tư. Người trí nên biết rõ việc này không nên tùy thuận.

Này Xá-lợi Tử! Nếu có Bí-sô ham thích thọ trì đọc tụng Khế

kinh, nhưng tâm còn nổi lên giận dữ tranh cãi lẫn nhau, không thể an lập được các Khế kinh. Đây là ma sự thứ năm. Người trí nên biết rõ điều đó, không nên tùy thuận.

Này Xá-lợi Tử! Nếu có Bí-sô ham thích thọ trì đọc tụng Khế kinh, khiến cùng nhau đấu tranh, đều phạm vào tội của quốc gia; dùng lời thô ác chửi nhau bèn như tên độc, tổn hại lẫn nhau, mọi hành tướng như vậy khiến các Khế kinh không được lưu truyền, do nghiệp đấu tranh nên mau chóng thoái chuyển. Đây là ma sự thứ sáu. Người trí nên biết rõ việc này không nên tùy thuận.

Này Xá-lợi Tử! Nếu có Bí-sô ham thích thọ trì đọc tụng các Khế kinh. Lúc đó ma Ba-tuần dụ dỗ đến nhà bạch y, lại khiến khởi lên đấu tranh. Hành tướng như vậy không thể thọ trì các Khế kinh, khiến sinh phỉ báng, do nghiệp đấu tranh tố tụng cho nên mau chóng phá hoại. Đây là ma sự thứ bảy. Người trí nên biết rõ việc này, không nên tùy thuận.

Này Xá-lợi Tử! Khi pháp sắp diệt, hoặc có các thiếu niên Bí-sô, xuất gia chưa được bao lâu, ham thích thọ trì pháp này, tin hiểu kiên cố, đối với các Khế kinh phát tâm Chánh đẳng Chánh giác. Lúc Bí-sô nghe kinh này rồi rất hoan hỷ. Khi ấy, Thân giáo sư mới nói với Bí-sô thiếu niên ấy rằng: “Đây chẳng phải Phật Bồ-đề, chẳng phải pháp luật của Phật, vậy không nên thọ trì.” Các Bí-sô nghe lời này rồi, chỉ trong thời gian ngắn không còn tin thọ Phật Bồ-đề.

Lại nữa, các Bí-sô ấy nói với nhau rằng: “Ta xưa tu tập pháp Phật Bồ-đề, nay chúng ta không còn thích tu tập nữa, các sức thiện căn thuở xưa khiến sẽ đoạn diệt, lại khiến đọa vào pháp nhiệm ô cho đến mạng chung sinh vào đường ác, chịu mọi khổ não.”

Này Xá-lợi Tử! Nên biết, những lời đó đều là lời của ma nói. Như vậy là tích tập các nghiệp địa ngục, các hữu tình hủy báng Tam bảo, không thuận lời Phật, đối với ba đời Như Lai đều biết rõ. Lại các hữu tình phát khởi tinh tấn tu hạnh Đại thừa, Như Lai cũng biết rõ điều đó.

Này Xá-lợi Tử! Nay ta lại khiến các Bồ-tát khởi bốn thứ tướng:

1. Khéo điều phục nghiệp của chính mình.
  2. Khéo tu tập và quán sát.
  3. Không thích quán sát việc làm của người khác, khởi tâm đại Bi đối với các hữu tình.
  4. Thường đi đứng nằm ngồi nơi vắng lặng, đối với mình và người tâm luôn tùy thuận phòng hộ.
- Đây là khởi bốn thứ tướng.

